

Lukáš 2:51 I sestoupil s nimi, přišel do Nazareta a byl jim poddán [poslušný – B21]. Jeho matka pečlivě uchovávala všechna slova [to všechno – B21] ve svém srdci.

DA – Touha věků 82.1 Ježíš neodmítal svůj vztah k pozemským rodičům. Vrátil se s nimi domů a dál jim pomáhal v těžké práci. Tajemství svého poslání uchovával ve svém srdci a pokorně čekal na určený čas, aby se mohl pustit do díla. Od chvíle, kdy si uvědomil, že je Božím Synem, ještě osmnáct let uznával pouto, jež Ho spojovalo s domovem v Nazaretu a plnil povinnosti syna, bratra, přítele a občana. (srv. TV 48.6)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.7 Jak se stával starším, Bůh mu stále více odkrýval velké dílo, které Ho čekalo. Přesto se nad ostatní nepovyšoval. Svým rodičům nikdy nezpůsobil bolest nebo úzkost nějakou neúctou či nezdvořilostí. Těšilo Jej, že je může ctít a poslouchat je. Přestože věděl o svém poslání, bral ohled na jejich přání a podřizoval se jejich autoritě.

DA – Touha věků 89.6 Od chvíle, kdy Josef s Marií našli Ježíše v chrámě, bylo pro ně Jeho jednání záhadou. Nepouštěl se do sporů, ale šel vždy a ve všem příkladem. Zdálo se, že je oddělený, jiný než ostatní. Nejšťastnější chvíle prožíval, když byl sám v přírodě a s Bohem. Ve chvílích volna odcházel z místa, kde pracoval, do polí, zelených údolí, na svahy hor či do lesů, a tam přemýšlel o Bohu a rozmlouval s Ním. Rozednívání Jej často zastihlo na odlehlém místě při rozjímání, modlitbě nebo četbě Písma. Potom se zase vracel domů ke svým povinnostem a znovu se s příkladnou trpělivostí pouštěl do práce. (srv. TV 54.5)

DA – Touha věků 72.3 Ježíš vyrůstal ve venkovské rodině. Spolehlivě a rád plnil všechny své domácí povinnosti. On — vládce nebes, jemuž se s radostí podřizovali andělé, se stal ochotným služebníkem a milujícím a poslušným synem. Vyučil se řemeslu a vlastníma rukama pracoval s Josefem v tesařské dílně. Do práce i z práce chodil ulicemi města v obyčejném oděvu, jaký tehdy nosili všichni dělníci. Nikdy nepoužil svou božskou moc k tomu, aby si ulehčil svůj úděl nebo usnadnil práci. (srv. TV 42.6)

DA – Touha věků 72.4 Práce v dětství a mládí přispěla k rozvoji Jeho tělesných i duševních schopností. Nikdy neplýtvat silami, ale používal je uvážene a dbal na to, aby si uchoval zdraví a mohl všechno dělat co nejlépe. Nechtěl si ublížit nebo něco rozbít, a proto ani s náradím nezacházel ledabyly. Byl stejně dokonalý v charakteru jako v práci. Na svém vlastním životě nám ukázal, že pracovitost je naší povinností a že všechno máme dělat pečlivě a svědomitě, neboť jen důkladná práce si zaslouží uznání. Výchova, jež vede mladé lidi k užitečné práci a učí je nést jejich životní úděl, je posiluje a přispívá k rozvoji jejich schopností. Každý by si měl najít nějakou činnost, která by byla přínosem pro něj samotného a zároveň užitečná pro druhé. Bůh určil, že práce má být pro člověka požehnáním. Skutečnou radost a potěšení ze života může mít jen ten, kdo je pilný a pečlivý. Bůh láskyplně pohlíží na děti a mladé lidi, kteří rádi plní své domácí povinnosti a pomáhají rodičům. Takové děti budou jednou k prospěchu celé společnosti. (srv. TV 42.7-43.1)

Příslaví 22:6 Vyuč chlapce na počátku jeho cesty, neodvrátí se od ní, ani když zestárne.

DA – Touha věků 73.3 Ježíš pracoval s radostí a citem. Žít podle biblických zásad doma i v zaměstnání, nést tíhu světských starostí a neztrácet přitom ze zřetele Boží slávu vyžaduje velkou trpělivost a duchovní sílu. Kristus lidem v tomto směru velmi pomáhal. Nikdy se nenechal zcela pohltnout světskými záležitostmi, ale vždy si našel čas na přemýšlení o nebeských věcech. Aby vyjádřil radost v srdci, často zpíval žalmy a jiné duchovní písně. Obyvatelé Nazareta slýchávali, jak chválí Boha a jak Mu vyjadřuje vděčnost. Zpěvem udržoval společenství s nebem, a když si Jeho spolupracovníci stěžovali na únavu z práce, rozveselil je nějakou líbeznou melodií. Jeho chvalozpěvy jako by zaháněly zlé anděly a jako kadidlo kolem sebe šířily příjemnou vůni. Myšlenky posluchačů se odpoutávaly od pozemského vyhnání a starostí a nechávaly se unášet k nebeskému domovu. (srv. TV 43.4)

DA – Touha věků 74.1 Ježíš byl pro svět zdrojem uzdravující milosti a Jeho život v zapadlém Nazaretu byl plný soucitu a něžné lásky. Staří, trpící, hříchem obtížení lidé, hravé děti, lesní zvěř i tažný dobytek — všichni se v Jeho přítomnosti cítili šťastnější. Ten, jehož slovo je tak mocné, že udržuje světy v chodu, by se neváhal sklonit k raněnému ptáčet, aby mu ulevil. Nebylo nic, co by Kristu nestálo za povšimnutí, neexistoval nikdo, komu by se zdráhal posloužit. (srv. TV 43.5)

DA – Touha věků 74.2 Ježíš rostl v moudrosti a síle a získával si stále větší přízeň Boha i lidí. Dokázal soucítit s každým člověkem, a lidé Ho proto měli rádi. Pro každý dům, do kterého vešel, byl požehnáním, přinášel naději a povzbuzení. Často býval v sobotu v synagoze vyzván, aby četl z prorockých spisů. Když z důvěrně známých textů z Písma zazářilo nové světlo, srdce posluchačů vždy poskočilo radostí. (srv. TV 43.6)

DA – Touha věků 74.3 Ježíš však nadále zůstával stranou. Po celé ty roky svého pobytu v Nazaretu neukázal svou zázračnou moc a nevykonal žádný zázrak. Neusiloval o nějaké vysoké postavení, nenárokoval si žádné tituly. Z Jeho prostého a tichého života i z mlčení Písma o Jeho dětství si můžeme vzít velké ponaučení. Čím klidnější a skromnější je život dítěte, čím méně je v něm nepřírozených vzruchů a čím více je v souladu s přírodou, tím lépe se rozvíjí jeho tělesná a duševní zdatnost, psychická odolnost i duchovní síla. (srv. TV 44.1)

DA – Touha věků 74.4 Ježíš je naším příkladem.... Na každého mladého člověka, který následuje Kristův příklad věrnosti a poslušnosti v Jeho skromném domově, se vztahují Boží slova, která o Něm pronesl Otec skrze Ducha svatého: **Izajáš 42,1 (parafráze)** "Hle, můj služebník, kterého podpírám, můj vyvolený, v němž mám zalíbení." (srv. TV 44.2)